

DOMSTOLENS DOM
av den 25 juni 1970*

Mål 47/69

Frankrikes regering, företrädd av Hans Excellens extraordinarie befullmäktigade ambassadören Renaud Sivan, med delgivningsadress Frankrikes ambassad i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Joseph Grismar, med delgivningsadress i Luxemburg hos Emile Reuter, juridisk rådgivare vid kommissionen, 4, Boulevard Royal,

svarande.

Talan avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 juli 1969 om det franska systemet för stöd till textilsektorn.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden R. Lecourt, avdelningsordförandena R. Monaco (referent) och P. Pescatore samt domarna A. M. Donner, A. Trabucchi och J. Mertens de Wilmars,

generaladvokat: K. Roemer,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

* Rättegångsspråk: franska.

dom**DOMSKÄL**

- 1 Frankrikes regering ingav den 26 september 1969 en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 juli 1968 vilket i första hand föreskriver att det nationella stödet till textilindustrin skall avskaffas och i andra hand tillåter stödet på villkor att den avgift av skattekaraktär som tas ut för att finansiera stödet ändras.

Den första invändningen

- 2 Den franska regeringen har för det första hävdad att det omtvistade beslutet saknar rättslig grund och att det innebär maktmissbruk eftersom artikel 93.2 i fördraget, som endast tillåter kommissionen att besluta om upphävande eller ändring av stödåtgärder som befunnits oförenliga med den gemensamma marknaden, inte kan ligga till grund för ett beslut om ändring av underlaget för en avgift som är avsedd att finansiera detta stöd.
- 3 Enligt artikel 93.2 i fördraget skall kommissionen, om den finner att "stöd som lämnas av en stat eller med statliga medel inte är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 eller att sådant stöd missbrukas, ... besluta om att staten i fråga skall upphäva eller ändra dessa stödåtgärder inom den tidsfrist som kommissionen fastställer".
- 4 Denna bestämmelse, som således beaktar det samband som kan finnas mellan det stöd som en medlemsstat tillämpar och dess finansieringsmetod med hjälp av statliga medel, tillåter alltså inte kommissionen att skilja mellan stödet i sig och dess finansieringsmetod och bortse från den sistnämnda, om metoden i kombination med stödet i sig gör den sammantagna åtgärden oförenlig med den gemensamma marknaden.
- 5 Enligt artikel 92.1 är "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".

- 6 Enligt artikel 92.3 c kan "som förenligt med den gemensamma marknaden ... anses ... stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".
- 7 I syfte att bedöma om ett stöd "påverkar handeln mellan medlemsstaterna", "snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion" och "påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset" är det nödvändigt att beakta samtliga rättsliga och faktiska omständigheter i fråga om det berörda stödet, särskilt om det råder obalans mellan å ena sidan de avgifter som läggs på berörda företag och produktion och å andra sidan de fördelar som följer av att det ifrågavarande stödet tilldelas.
- 8 Prövningen av en stödåtgärd kan således inte ske utan att verkningarna av dess finansieringsmetod beaktas.
- 9 Kommissionen var således behörig att besluta om Frankrike skulle upphäva eller ändra den omtvistade stödåtgärden i dess helhet.

Den andra invändningen

- 10 Den franska regeringen har hävdatt att bestämmelserna i artiklarna 12 och 95, som är de enda tillämpliga i detta fall, inte kan innebära att den omtvistade avgiften är olaglig, eftersom den tas ut både på inhemska och på importerade varor och inte har motsvarande verkan som en tull.
- 11 Detta argument går ut på att om ett stöd finansieras genom en intern avgift kan denna finansieringsmetod granskas endast i fråga om dess förenlighet med artikel 95 och utan att kraven i artiklarna 92 och 93 beaktas.
- 12 Dessa två typer av bestämmelser har emellertid olika mål.
- 13 Att en nationell åtgärd uppfyller kraven i artikel 95 innebär inte att den är lagenlig enligt andra bestämmelser, exempelvis artiklarna 92 och 93.
- 14 Om ett stöd finansieras genom en avgift som läggs på vissa företag eller viss produktion har kommissionen skyldighet att undersöka inte bara om finansieringsmetoden är förenlig med artikel 95 i fördraget utan om den i kom-

bination med det stöd som den avser är förenlig med kraven i artiklarna 92 och 93.

- 15 Den franska regeringen har dessutom hävdad att kommissionen genom att tillstå behovet av stöd till den franska textilindustrin inte utan att motsäga sig själv kan förbjuda detta eller föreskriva en ändring av stödets finansieringsmetod, dels på grund av att denna inte ändrar handelsutbytet i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset, dels på grund av att samma resultat skulle kunna uppnås om det omtvistade stödet i stället för att finansieras genom en särskilt införd avgift tilldelades budgetmedel härrörande från mervärdesskatten.
- 16 Det är tänkbart att ett stöd i egentlig mening, även om det innebär en avvikelse från gemenskapsreglerna, inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna väsentligt och därför anses tillåtligt, men att dess störande verkningar kan förvärras av en finansieringsmetod som gör den sammantagna åtgärden oförenlig med den gemensamma marknaden och det gemensamma intresset.
- 17 Kommissionens bedömning skall därför beakta samtliga direkta och indirekta faktorer som kännetecknar det omtvistade stödet, dvs. inte endast det stöd i egentlig mening som tilldelas gynnade inhemska verksamheter utan också det indirekta stöd som kan följa såväl av dess finansieringsmetod som av det nära sambandet mellan stödets storlek och de intäkter som finansieringsmetoden genererar.
- 18 Om ett system som innebär att man i ett stöd införlivar intäkterna från en särskilt införd avgift gjordes allmänt, skulle detta skapa ett kryphål i artikel 92 i fördraget och kommissionens möjligheter till fortlöpande kontroll skulle inskränkas.
- 19 Det leder i själva verket till ett system med permanent stöd vars belopp är oförutsebara och svåra att kontrollera.
- 20 Genom att den automatiskt ökar storleken på det nationella stödet i samma mån som intäkterna från avgiften ökar, särskilt i fråga om konkurrerande importerade varor, får den omtvistade finansieringsmetoden en protektionistisk effekt utöver stödet i sig.
- 21 Ju mer gemenskapens företag genom marknadsföringsinsatser och prispress lyckas öka sin försäljning i en medlemsstat, desto mer tvingas de av systemet

med den särskilt införda avgiften att bidra till ett stöd som i grunden är avsett för de av deras konkurrenter som inte har gjort motsvarande ansträngningar.

- 22 Kommissionen kunde därför göra bedömningen att den omständigheten att utländska företag har tillgång till det forskningsarbete som utförs i Frankrike inte är av sådan art att det kan uppväga de skadliga effekterna för den gemensamma marknaden av ett stöd som knyts till en särskilt införd avgift.
- 23 Kommissionen har med rätta beslutat att detta stöd, oavsett nivån på den särskilt införda avgiften, på grund av finansieringsmetoden har till följd att påverka handeln i negativ riktning i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset enligt artikel 92.3 c.
- 24 Det följer av dessa överväganden att kommissionen, genom att i dess helhet bedöma det stöd som Frankrike beviljar med statliga medel, på goda grunder funnit att stödet "strider mot det gemensamma intresset" och uppmanat den franska regeringen att avskaffa stödet, samtidigt som den erkände att stödet i sig gjorde nytta och skulle vara förenligt med "det gemensamma intresset" om finansieringsmetoden ändrades.
- 25 Talan skall därför avvisas.

Rättegångskostnader

- 26 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.
- 27 Frankrikes regering har tappat målet.
- 28 Den skall därför ersätta rättegångskostnaderna i målet.

I målet har domstolen

beaktat rättegångshandlingarna,

hört referentens rapport,

hört parternas muntliga yttranden,

hört generaladvokatens förslag till avgörande,

beaktat Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt dess artiklar 2, 3, 7, 12, 85, 92, 93, 95 och 173,

beaktat protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol, och

beaktat rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol.

Mot den bakgrunden och på ovan angivna grunder beslutar

DOMSTOLEN

– med avslag på alla övriga mer omfattande eller motstridiga yrkanden – följande:

1. **Sökandens talan avvisas.**
2. **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna i målet.**

På detta sätt dömt i Luxemburg den 25 juni 1970.

Lecourt	Monaco	Pescatore	
Donner	Trabucchi	Strauß	Mertens de Wilmars

Domen avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 juni 1970.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

R. Lecourt
Ordförande